

ילדיו הצדיקים

יצרתי תהלתי לספר

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

קבר שמעון בן יעקב – טיול 16

רזאים ניסים

בבין הזמנים האחרון נסענו בני- המשפחה לפארק גדול בבית שמש, באמצע הטיול בני בן 3 נעלם. כל המשפחה התפזרה לחפשו, מחפשים חצי שעה והילד איננו...
הבטחתי 50 ש' תרומה לילדי הצדיק בשביל שאמצע את הילד.

לאחר ההבטחה נפל בדעתי ללכת לחפש אותו בצד השני, מקום רחוק מאוד מהמקום שנאבד, שלא היה סיכוי שיהיה בכוח מרחק.

בדרך נס, כעבור דקה מצאתי את בני. תודה לה'.

כל תכלית האדם אומר השפת אמת: **"עם זו יצרתי תהלתי יספרו" אני יצרתי את עם ישראל, כי הם העם היחידי שיכולים לשיר ולרקד.** גוי תתן לו בקבוק יין אז הוא ישיר וירקד, בלי בקבוק יין מה אתה רוצה מהחיים שלו, תן לו קצת וודקה וזהו.

אדם שאין לו פגם במשפחה עד הר סיני, אין לו חשק ליין, לוודקה, לשום משקה משפר. הוא שר ושמח עם ה' - **"נפשי ישמח בה"'**, מה הוא צריך יין?! צריך וודקה?! **אנחנו רואים את ה' פנים בפנים! כל רגע, כל שניה רואים נסים, נפלאות.**

קמים בבקר **"הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו"** - אומר הבעל שם טוב מי שלא ראה נסים ונפלאות כל יום, אז תפלתו תפלת שאן והוא מעיד עדות שקר, כמו אדם שאומר קריאת שמע בלי תפילין, זה נקרא עדות שקר.

אם אדם מתחיל להגיד **"הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו"**, הוא לא רואה שום נסים, אז מה אתה שר. אלא מה? יש לך פגמי ברית, ראיות אסורות.

אתה לא רואה שום נס! אין לך שום התפעלות משום דבר!! זה בגלל פגמי הברית.

אומר השפת אמת הקדוש, שתכלית כל עם ישראל, זה **"עם זו יצרתי תהלתי יספרו"**, זה התכלית של עם ישראל, זה תכלית הבריאה שעם ישראל תמיד ישיר לה', תמיד ירקוד לה'.

כל מה שאדם לומד, זה מוחין לשיר לה'. אם הוא לא לומד, הוא לא יכול לרקד. כמה הוא יכול לרקד? יום, יומים, שלשה, גמרנו.

בקוצק היו לומדים יום, רוקדים יום. לומדים שעה, רוקדים שעה. לומדים 24 שעות אז רוקדים 24 שעות, כפי מה שאדם לומד, כך הוא יכול אחרי זה לרקד. אבל אם הוא לא ילמד, אז מה הוא ירקוד. כשהמח ריק, אי אפשר לרקד. זה סתם להשתולל, לא רקוד. בסוף יאבד את השפיות הוא סתם יקפץ וינתר.

כשאדם לומד גמרא יום וליילה אחרי זה הוא מקבל מח, אז הוא יכול לראות את הנסים, את הנפלאות ולהתלהב מתוך? **שוב דעת, מפוז ומכרבר בכל עוז מתוך? ישוב דעת אמת.**

"עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור" - אתה מנגן בכנור אבל עם הגיון. לא סתם בקלות ראש, מחקר שפיות. רק עם מח, **"עלי הגיון בכנור"** - כשהמח מלא בהגיון אז אתה יכול לנגן בכנור.

ילדים צדיקים ומתוקים שלום וברכה!

"בכסף מלא יתננה ליי", אברהם אבינו התעקש לקנות את חברון בכסף מלא.

ומדוע להתעקש לשלם מחיר מלא? מסביר מוהרנ"ת: (ליקוטי הלכות חו"מ - הלכות מתנה - ד) **"כפי עלית הקדשה קשה שיהיה בחנם כי אם בכסף מלא, כמו שאיתא בזהר הקדוש לענין קניית המצות ומעשים טובים שצריכין לקנותם באגר שלים, כי הסטרא אחרא נקראת חנם כידוע."**

כשרוצים משהו טוב צריך לבא לזה עם כל הלב, להשקיע, לחתור למטרה ולא לחסד, לא להתקמץ על הכסף. ולשלם מחיר מלא - **"כסף מלא"**.

כמו כן מספר גם על רבנו הקדוש שהיה משלם מכיסו למלמד שילמד אותו עוד ועוד גמרא: **גם בימי קטנותו התחיל להתמיד מאד מאד בלמודו, והיה משלם להמלמד מכיסו שלשה גדולים בעד כל דף גמרא שהיה לומד עמו מלבד השכר למוד שהיה אביו משלם להמלמד היה הוא בעצמו, זכרונו לברכה, נותן להמלמד משלו שלשה גדולים בעד כל דף ודף כדי שהמלמד יכריח עצמו ללמד עמו הרבה דפין גמרא בכל יום.**

וכן היה שהיה המלמד לומד עמו כמה וכמה דפין בכל יום ויום והוא היה משלם לו כפי"ג גדולים בעד כל דף ודף מלבד השכר למוד.

בברכת א גוט שבת, המשגיח נפתלי ביק.

תקציר: ר' משה גיסו של ר' שמשון ניסה להשפיע על חיים לרדת מהשידוך של ציירה עם אבנר העם הארץ.

השר היהודי

סיפור המשנים | פרק י"ח

הים, אשר הובילה אותו לאלכסנדריה של מצרים. צפוף היה יחד עם מאות חברים לסבל, ללא אויר צח. הוא גם נאלץ להסתפק בלחם מעובש ומים דלוחים, בסרבו להגיש לפיו כל מאכל, שיש בו חשש איסור.

לעומת זאת היתה בו מעלה יתירה לגבי השבויים האחרים. בעוד שכולם סבלו משעמום נורא ולא יכלו לעצור ברוחם, מצא רבי שמשון ענין רב בהרהוריו, עד כי למרות הייסורים הקשים, עברו עליו הימים והשבועות במהירות מפתיעה. גורלו, גורל העבד, שימש לו הזדמנות לעיין ולחזור בזיכרונו על כל הלכות העבדים ויחסם אל אדוניהם, כפי שהם כתובים בתורה ומסורים בדברי חז"ל, במשנה ובתלמוד.

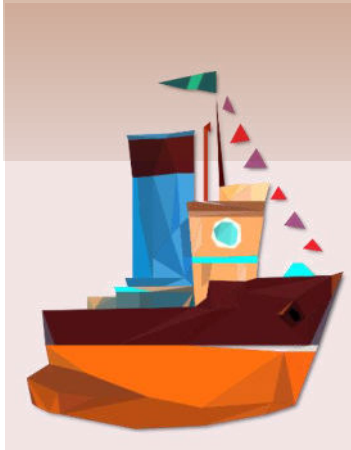
כאשר העלו את השבויים על הסיפון למען ישאפו אויר צח, שמשה לו שוב ההסתכלות באניה הערוכה לפי טעם המזרח, הזדמנות לחדש בזיכרונו את כל האמור בתלמוד על סידורי האוניות. בהיותו תמיד שקוע במחשבותיו, לא שם לבו לשיחות האחרים, וזה היה גם למזלו.

השבויים, אשר ביניהם נמצאו הרבה מלחים מהאניה השבויה, קשרו קשר והחליטו לנצל את יום הסערה הראשון, כשכל השודדים יסיחו דעתם מהם, כדי להתפרק משלשות הברזל, להמית את משעבדיהם, לכבוש את האניה ולחזור לאירופה.

השודדים ציפו כנראה לאפשרות של מרד, ומיד בצאתם לדרך, התחפשו אחדים מהם בבגדי עבדים והתערבו בקהל השבויים. כך נודע להם דבר המזימות. ובאחד הימים ירד שודד הים בלויית קציניו ומלחיו לתחתית האניה.

יוזמי הקשר וראשי המדברים נתפסו ונערפו לעיני השבויים. אולם רבי שמשון, אשר לפי עדות המלשינים התנהג תמיד בשקט ולא השתתף בהכנת המרד, שוחרר מכבליו והורשה להתהלך חפשי על פני כל האניה במשך הנסיעה.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

"חיים, חיים, כלום לא תבוש, לגלות ברבים את תאוותך לכסף שאינה יודעת כל גבול? אתה רוצה להקריב למען מטרותיך האנוכיות את אושר בתו של האדם, אשר קבל במקומך את עול העבדות?"

"מה אתה סח, רבי משה? לא לקפח את אושרה אני מבקש, אלא לעשותה מאושרת, בתתי אותה לאיש עשיר מאד. מה יהיה לה אם תתחתן עם יצחק האשכנזי? רעב ודאגה יהיו מנת חלקה. ואילו אני רוצה לעשותה לגבירה מכובדת. האם יש לנערה אושר גדול יותר מזה?"

"יש לך השקפות מוזרות מאוד, חיים, על האושר ועל המצוקה. האושר לפי השגתך גלום בעושר."

לא יאומן כי אתה אחיו של רבי שמשון הצדיק. לא אוסיף לדבר אתך על כך. שום דבר לא יעמוד בפני תאוות הבצע שלך."

"צדקת. הגד נא ליצחק כי יסע לוינה. אם לא יעשה זאת מרצונו, אנקוט באמצעים כדי להרחיקו מכאן בכח."

השר רואל מקוצי מתיחס אלי באהדה. גם הוא נוסע לארץ ישראל, והוא נתן לי הוראה לסדר בשבילו את כל הדרוש לו. ישמר נא יצחק זה ויקדים את נסיעתו. אתה אל תוסיף לדבר אלי בענין זה. ציירה תהיה לאשה לאבנר. זאת היא החלטתי ואיש לא יוכל לשנותה."

"אתה מדבר ביהירות רבה. אולם דע לך. רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום. אבי יתומים ודיין האלמנות יושיע את משפחת רבי שמשון מידך."

הגיעה כבר השעה, לספר את קורות גיבור סיפורנו רבי שמשון, במשך התקופה הארוכה הזאת. היו אלה ימים ושבועות עגומים שעברו על השבוי בתחתית אניית שודדי

מלאכת המנפץ - א

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

ל"ט מלאכות שבת

הגדרת המלאכה

○ המנפץ את הצמר או את הפשתן או את השני וכיצא בהן, דהינו שחובט (דופק) עליהן במקל וכדומה עד שעושה אותם כחוטין, חגב משום מנפץ.

○ וכן אם הוא מסרק אותם כמו שמסרקין את הפשתן והצמר, חגב משום מנפץ.

○ המנפץ סיב (שגדל סביבות הדקל) או גמי (מין עשב ארוך) או הוצין,

דהינו שמחלקן לחוטין חוטין או שחובטן במקל עד שעושה אותן כחוטין, חגב משום מנפץ.

האם מתר לְדַפֵּק עם מַקֵּל על צְמָר שְׁיִהְיֶכּוּ לְהִיּוֹת חוֹטִים? (ל"ט מְלָאכּוֹת שְׁפָת)

האם מִתֵּר לְסַרְק צֶמֶר? (ל"ט מְלָאכּוֹת שְׁפָת)

מָהוּ עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת? (לקוטי עצות)

קומיקס ברסלב

בניו הקלויז התפרסם בבנין יפה עד מאד אפילו בני הגוים.

בשנת תקצ"ב בנה מוהרנ"ת לראשונה את בית המדרש הנקרא "קלויז" באומאן, ואחר כך בשנת תרכ"ה - תרכ"ו לבנה מחדש בהשגדותו של רבי סענדער טרהוצער זכורנו לברכה. כי הבנין שבנה מוהרנ"ת היה בנין חלש, והיה צריך לבנותו מחדש.

כמה מרגש לראות אותו מתפלל וקצו התלבנות אדירה וקצו דבקות באלקיו! השתפכות ותהנונים... פשוט מדהים!!!

נארה יעמדו על הכרמל

על אשר נדב ליבם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

ליקוטי עצות

יראה

אנשי הצדיק

ט"ש"ק - א' - תר"ב

לב. החִירָה בִּיד הָאֵדֶם לַעֲשׂוֹת כְּרֻצוֹ. וְאֶפְלוּ כָל הַדְּבָרִים, הַכֹּל בְּיַד אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי לְהַתְנַהֵג הַכֹּל כְּרֻצוֹ בְּבַחֲרָתוֹ, כִּי בְּיַד יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בְּחִירָה בְּיָדָם עַל כָּל דְּבַר שְׂבָעוּלָם. כִּי אֶצֶל אֲמוֹת הָעוֹלָם יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵם מְכַרְחִים בָּהֶם, אֲבָל אֶצֶל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי כָּל דְּבַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, כְּגוֹן לְסַעַע לְאִיזָה מְקוֹם וְכִיּוֹצֵא יֵשׁ בּוֹ עֲבוּדָה, עַל פֶּן יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה עַל הַכֹּל.

לג. רוּחַ הָעוֹלָם הַזֶּה אֵין לְשַׁעַר, דְּהֵינּוּ מֵה שְׂאֵדָם יְכוֹל לְהַרְוִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם וְאֵין צְרִיךְ עַל זֶה הוֹצֵאוֹת מִשְׁעָלוֹ [שְׁקוֹרֵין אוֹס לְאֹג] רַק מִמֵּה שֶׁהֵכִין לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ יְכוֹל לְהַרְחִיב יָדוֹ וְלְהַרְוִיחַ הַרְבֵּה מְאֹד, עַיִן לֹא רָאֵתָה וְכוּ'.

לד. טוֹב מְאֹד לְהַשְׁלִיךְ עֲצֻמוֹ עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ וְלִסְמֹךְ עָלָיו. וּכְשָׁבָא הַיּוֹם צְרִיכִין לְמַסֵּר כָּל הַתְּנוּעוֹת שְׁלוֹ וְשֶׁל בְּנָיו וְשֶׁל הַתְּלָמִידִים בּוֹ עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, שֶׁיְהִיָּה הַכֹּל כְּרֻצוֹ יִתְבַּרַךְ.

לה. עֶשֶׂר הַשְּׁלֵמוֹת הֵיא הַיְרָאָה וְעֶשֶׂר הוּא יְרָאֵת הַעֲנֵשׁ וְאֶפְלוּ צְדִיקִים צְרִיכִים יְרָאֵת הַעֲנֵשׁ. כִּי עֶשֶׂר הָעֲבוּדָה בְּתַחֲלָה הוּא מַחְמַת יְרָאֵת הַעֲנֵשׁ.

בַּעַת הַמַּחֲלָקֶת עַל מוֹהֲרַנְי' זְכָרוֹנוֹ לְבַרְכָּה נִתְּנוּ לוֹ הַתְּחִיבּוֹת שֶׁלֹּא יִפֵּל בְּדַעְתּוֹ וְסִפְרוֹ לוֹ מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה בְּעוֹלָם: שְׁהִיָּה רּוֹפֵא אֶחָד, שְׁהִיָּה לוֹ תְּלֵמִיד מִתְּלֵמִיד, שְׁהִיָּה גַם עוֹזֵר לוֹ בְּעֲבוּדָתוֹ. בְּרִבּוֹת הַיָּמִים הַתְּחִילוּ הַמּוֹן הָעַם לַעֲשׂוֹת עֵסֶק וּפְרָסוּם מִהַתְּלֵמִיד יוֹתֵר מִהַרּוֹפֵא, עַד שֶׁנִּתְּפַרְסַם בְּעוֹלָם וְנִתְּכַבַּד יוֹתֵר. פַּעַם אַחַת עָשָׂה הַמְּלָךְ סַעְדָּה וְיִשְׁבּוּ כָּל אֶחָד לְפִי כְּבוֹדוֹ הוֹשִׁיבוּ אֶת הַתְּלֵמִיד הָעוֹזֵר לְפָנָיו מְקוֹמוֹ, עָנָה הַרּוֹפֵא וְאָמַר [תְּלֵמִידוֹ]: "יְדוּ וַיִּיטָט דָּאָד נָא דַעַם חִילּוֹק פּוֹן מִיר בִּיז דִּיר". עָנָה הַתְּלֵמִיד וְאָמַר לְרַבּוֹ:

"מוֹרִי אַל תִּפֵּל בְּדַעְתְּךָ וְאַל יְהִיָּה לְךָ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מְזָה, כִּי כּוֹן מִנְהַג עוֹלָם הַשְּׁקָר, הַנִּמְצָא בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, תְּשַׁעִים וְשִׁמּוֹנָה אַחוּז אֵינָם יוֹדְעִים מִן הָאֱמֶת, וְרַק שְׁנֵי אַחוּז יוֹדְעִים וּמְפִירִים בְּהָאֱמֶת. וְסִגְמוּ וְאָמְרוּ לְמוֹהֲרַנְי'ת, שְׂכֻמוֹ כּוֹן מִתְנַהֵג הַדְּבַר. בְּעֵינֵינוּ רַבְּנוּ וּמוֹהֲרַנְי'ת זְכָרוֹנוֹ לְבַרְכָּה, שְׂאֵין הָעוֹלָם יוֹדְעִים וּמְפִירִים עֲרָפָם.

זרע של קיימא
אביהו בן שרה.
שושנה מיטל בת דינה.	הצלחה
נתן בן דבורה.
משה בן פנינה.
ענה חיה פייגא בת חסיה.
אפרים בן טליה.
חיה בת אורה.
דוד בן חרטה.
לירון בת נורית.
אסתר.
אברהם אלימלך בן אריאלה.
זיווג הבגון
נתן בן גיטל.
רחל בת גיטה.
שמעון בן אודל.
שמואל בן חלקיה.
ואביגיל	רפואה שלימה
ר' בן ציון בן יעל.
טליה בת יפה.
רפאל בן לאה אורה.
רונית בת שרה נוגיס.
הדר בת בת שבע.
הרבה הנולדת בת הדר.
אביאל בן גליה.
שפרה שירה בת סימיה.
לטיילי נשמת
שרה בת ר' מאיר וזינה.
ברכה בת אביגיל.
ניסים בן לולו.	

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המינוח החשובה

המשך משבוע שעבר

"אמא חשבה לרגע מה לעשות, ואחר כך פנתה אלי ואמרה: "כיון ששתי הרכבות עדיין עומדות במקומן, אנא ממך, רוצ' אל הרכבת השנייה, מסור לאבא את התפילין וחזור אל הרכבת שלנו."

אינני יודע כיצד היה לי אומץ לעשות זאת, כיון שהייתה בכך סכנה גדולה. החיילים הנאצים עמדו בין הרכבות, וכל מי שהסתובב שם היכוחו עד מוות. בכל זאת, החלטתי לשמוע בקול אמִי. בחסדי שמים מרובים, בניסי ניסים, רצתי לעבר הרכבת השנייה, עם התפילין הקדושות בידי, בסמוך לעמלקים הרשעים וכלביהם האימתניים, וכאילו הייתי בלתי נראה. בס"ד הצלחתי לעלות לרכבת הימנית שהייתה דחוסה ביהודים רבים, והתחלתי לחפש את אבי. לקח לי קצת זמן עד שמצאתי אותו, ומה שקרה באותם רגעים קבע את גורל חיִי."

רק מפני ששמעתי לבקשתה של אמִי ועשיתי את רצונה באופן מיידִי, חל עלי השפע הטוב של המצווה, והתקיים בי: 'למען ייטב לך והארכת ימים' – כך גם אתם נכדי החביבים, אל תסרבו אף פעם לאמא ולדבריה; אם היא מבקשת להוריד את הפח או כל בקשה אחרת, אל תתווכחו ותטענו 'למה אני?', אלא תשיבו מיד 'הנני.!'!

ברגע שמסרתי לו את התפילין ועמדתי לחזור אל הרכבת שבה היו אמִי ויתר הילדים, לפתע נסגרו דלתות הרכבת... הרכבת החלה לזוז ממקומה בעוד אני עומד בה לצד אבי, ואילו אמִי ואחי נמצאים ברכבת השנייה שגם היא פתחה בנסיעה...

ומה קרה לבסוף? – התברר שכל מי שהופנה לרכבת הימנית – נשלח לעבודה, והרכבת השמאלית הכילה את המובילים

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא שתוכנו בזכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות ברתוניות

- חברת תקוני הכללי בשבת 14:00 - 15:00
- חברת אבות ונשים בשבת 15:00 - 18:00
- החברות הקבועות בימות החול
- חברת תקוני הכללי והלכה 17:20 - 18:40
- חברת תהלים למען עם ישראל 19:20 - 20:00

כלם מזמנים לבוא כאמך אישי. מנפשה לראותכם המשיגיה

לחשיקיע הבדי

חמש אפשרויות לתרום ל'ילדי הצדיק'

אשראי טלפוני חייו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחה 2	לידי המשגיח הרב נפחלי בייק הי"ו 052.715.6621	בנדירים פלוס כתבו בחיפוש: 'ילדי הצדיק'	בהוראת קבע קוד מוסד: 27397 על שם: "ילדי הצדיק"	בהעברה בנקאית בנק מרכנתל"ל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"
--	--	--	---	---

חרינו הרב שליט"א בברכה היסטורית:

חמש השבעות הירתי

י"א אב תש"פ